



עמ"ת 58583/02/23 - מדינת ישראל נגד הייסם אל שמאלי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 58583-02-23 מדינת ישראל נ' אל שמאלי ואח'

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
העוררת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	הייסם אל שמאלי

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו (השופטת כ' חילו-אסעד) מיום 23.2.23 בתיק מ"ת 14166-2-22 אשר הורתה על המשך מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני.

רקע והליכים קודמים

נגד המשיב ואחיו (להלן: "נאשם 2") הוגש ביום 7.12.22 לבית משפט קמא כתב אישום המייחס להם עבירות של סחיטה בכוח בצוותא, סחיטה באיומים בצוותא והיזק בזדון בצוותא. על פי עובדות כתב האישום, במסגרת עבודתו בחברה מכר מ.ל. לראמי ומוסא מסארווה ביום 23.11.20 רכב אותו הייתה צריכה החברה לייבא מחו"ל. ביום 20.11.22 התקשר נאשם 2 ל- מ.ל., שאל על עסקת הרכב וביקש להיפגש עמו. בהמשך לכך, בשעה 14:45 לערך, נכנסו הנאשמים בצוותא למקום עבודתו הנוכחי של מ.ל. בבניין משרדים ברמת גן, תוך שבירת מנעול דלת הכניסה וכניסה למשרד בכוח. עם כניסתם למשרד, תקפו המשיב ונאשם 2 את מ.ל. ואיימו עליו, תוך שנאשם 2 עמד מולו כשבידו סכין והמשיב בעט בכיסא עליו ישב מ.ל. וחבט בראשו. בנסיבות אלה, דרשו המשיב ונאשם 2 באיומים, שלא כדון, מ- מ.ל. להעביר להם את הכסף ששולם בעסקת הרכב, תוך שהמשיב הכה באגרופ את מ.ל. בפלג גופו העליון באזור הצלעות. בתגובה לאמור, שאל מ.ל. לזהותו של המשיב וזה חבט בו בשנית במכת אגרופ נוספת בצלעות והשיב: "אני באתי לקחת את הכסף של ראמי אתה יודע בדיוק... תכין את הכסף אנחנו נתקשר אליך שוב". בדרכם החוצה ממשרדו של מ.ל. ומתוך כוונה להלך עליו אימים, שבר המשיב שולחן, מחשב נייד, מכשיר תמי 4 וקיר גבס. בשעה 15:01 לערך, התקשר המשיב אל מ.ל. ואיים עליו שלא כדון כדי להניעו לשלם את הכסף, כפי שדרש יחד עם נאשם 2 קודם לכן. המשיב אמר ל- מ.ל. כי כעת הנאשמים יודעים מי הוא, היכן נמצאים אשתו וילדיו ואיפה הם מתגוררים והורה לו להכין את הכסף



לאלתר. בשיחה זו התייצג המשיב כמי שיש לו קשר עברייני עם בני משפחת ג'רושי מרמלה. בהמשך לכך, בסמוך לשעה 15:27, שלחו המשיב ונאשם 2 ל- מ.ל הודעת טקסט מאיימת כדלקמן: "יש לך כמה ימים להכין תכסף שגנבתה יחתכת מתרומם אין איתך דיבור מה שלא בא בטוב בא ביותר טוב. המשך יום טוב אחי". ביום 22.11.22 בשעה 10:58 לערך, התקשר המשיב אל מ.ל ואיים עליו שלא כדן באומרו בין היתר: "נתנו לך יום מנוחה, חשבת על זה אחרי שהבחורים שלי היו אצלך? אתה רוצה לשלם את הכסף?". מ.ל ניסה להסביר באותה שיחה כי אינו עובד עוד בחברה וכי הכסף אינו ברשותו אלא ברשות החברה. משיב 1 דחה את ההסבר ודרש מ- מ.ל להעביר את הכסף לידיו. סמוך לאחר מכן, בשיחה טלפונית, ציווה המשיב על מ.ל לקיים עמו מפגש בנוכחות בעלי החברה, במסגרתו יאמר מ.ל בפני הבעלים של החברה כי הכסף ברשות החברה, והבטיח לו שאם יעשה כן, ישוחרר מהדרישה לשלם את הכסף לנאשמים. בהמשך לכך, בשיחה טלפונית נוספת, הורה המשיב ל- מ.ל להגיע לאזור משרדי החברה בתל אביב, שם בחלוף כשעה, נעצר המשיב על ידי המשטרה.

עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים, בה נטען כי לצד ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב, קיימות עילות מעצר משום מסוכנות, חשש לשיבוש מהלכי משפט והתחמקות מן הדין.

בדיון שהתקיים ביום 27.12.22 בפני בית משפט קמא הודיעו סנגוריהם של המשיב ונאשם 2 כי הם מסכימים לקיומן של ראיות לכאורה והוצגה הסכמה לפיה המשיב יישלח לעריכת תסקיר שירות המבחן ובעניינו של נאשם 2 תיבחן האפשרות לפיקוח אלקטרוני במקום המעצר.

ביום 5.1.23 הורה בית משפט קמא על המשך מעצרו של נאשם 2 בתנאי פיקוח אלקטרוני בביתו בטיבה.

ביום 30.1.23 התקבל תסקיר בעניינו של המשיב ובסופו המלצה שלילית. שירות המבחן ציין כי התרשם שהמשיב בעל דפוסי התנהגות אנטי סוציאליים מושרשים וכי הוא מתקשה לקבל מרות וסמכות ונוטה לפעול בדרכים אלימות לפתרון קונפליקטים. שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק ולפריצת גבולות מצדו של המשיב- גבוהה וכי חלופת מעצר במקום בו שווה נאשם 2 עלולה לשמר את רמת הסיכון הגבוהה הקיימת. כמו כן התרשם שירות המבחן כי הערבים המוצעים (אמן, בן דודו וארוסתו) אינם מתאימים למשימת הפיקוח.

ביום 2.2.23 הורה בית משפט קמא על עריכת תסקיר משלים לבחינת חלופת מעצר בעיר לוד ומפקחים נוספים.

בתסקיר המשלים מיום 19.2.23 מסר שירות המבחן כי מערך איזוק אלקטרוני מהווה בקרה חיצונית ואפקטיבית לקיום תנאי המעצר, אך בהעדר מפקחים היכולים לפקח על הנעשה במסגרת המעצר, אין הוא בא בהמלצה על אפשרות זו. שירות המבחן הוסיף כי מקום החלופה בלוד אינה מרוחקת משמעותית מקשריו השוליים ומגורמי סיכון הקיימים ברמלה.

בדיון שהתקיים ביום 20.2.23 החליט בית משפט קמא על בחינת מפקחים נוספים וביום 23.2.23 הורה, כאמור, על המשך מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני בבית בן דודו בלוד לאחר שבחן התאמתם של שבעה מפקחים ומצא כי שישה מהם מתאימים למשימת הפיקוח.



על החלטה זו הוגש הערר.

בדיון שהתקיים לפני ביום 24.2.23 שמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים.

טיעוני באי כוח הצדדים

באת כוח העוררת חזרה על נימוקי הערר שבכתב וטענה כי שגה בית משפט קמא כאשר מצא לסטות מהמלצתו השלילית של שירות המבחן והורה על המשך מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני. בתוך כך נטען כי בית משפט קמא ביסס החלטתו על טעמים שגויים ולא איזן נכונה בין המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב לנוכח מהות המעשים המיוחסים לו, מיהות המשיב, עברו הפלילי והשוני בינו לבין נאשם 2 ולא נתן דעתו לפסילת המפקחים ומקום חלופת המעצר על ידי שירות המבחן.

בא כוח המשיב טען כי אין מקום להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא שאף נימק את קביעתו בנימוקים כבדי משקל והתרשם באופן בלתי אמצעי מהמפקחים ומצא כי חלופת המעצר המוצעת מתאימה על מנת לאיין את מסוכנותו של המשיב. בא כוח המשיב טען עוד כי אין מקום לנקוט דין שונה למשיב והפנה לעובדות כתב האישום המייחסות למשיב ולנאשם 2 תקיפה בצוותא כאשר משיב 2 אווז בסכין.

דיון והכרעה

המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה ושל עילות מעצר נגדו. השאלה שבמוקד הערר היא האם יש בחלופה שאליה ראה בית משפט קמא לשחרר את המשיב כדי לענות על המסוכנות הנשקפת ממנו, כאמור בסעיף 21(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996.

לאחר שעיינתי בהחלטת בית משפט קמא ונתתי דעתי למכלול הנתונים הצריכים לעניין ולטיעוני באי כוח הצדדים, אני סבור כי יש לקבל את הערר.

כתב האישום מייחס למשיב עבירות חמורות של סחיטה באיומים ובכוח שביצע בצוותא עם אחיו. בעבירות מסוג זה טבועה מסוכנות מעצם טיבן, ובעניין דנן מדובר במסוכנות המעצימה נוכח נסיבות ביצוען.

על פי עובדות כתב האישום המשיב יחד עם אחיו נקט באיומים ואליומות כלפי המתלונן כאמצעי לגביית כסף שניתן במסגרת עסקת רכב שהם אינם קשורים בה, כאשר המשיב הציג עצמו כמי שבא לגבות את הכסף מטעם רוכש הרכב.



המשיב ונאשם 2 הגיעו למשרדו של המתלון, נכנסו פנימה בכוח, תוך שבירת מנעול ותקפו את המתלון בצוואת כאשר בזמן שנאשם 2 עמד מול המתלון ואחז בסכין, בעט המשיב בכיסא עליו ישב המתלון וחבט בראשו, תוך שהשניים דורשים מהמתלון באיומים את הכסף. בהמשך הכה המשיב בפעם השנייה במתלון באגרוף לפלג גופו העליון ולאחר מכן היכה המשיב בפעם השלישית במתלון במכת אגרוף נוספת בצלעות. בצאתם החוצה, שבר המשיב ציוד שנמצא במשרדו של המתלון ולאחר מכן איים על המתלון בשיחות טלפון ובהודעת טקסט.

מסוכנותו הגבוהה של המשיב מקבלת משנה תוקף נוכח התרשמות שירות המבחן ממאפייני האישיותיים ודפוסי התנהגותו השוליים הכוללים שימוש באלימות ככלי להשגת הרתעה והפחדה בסביבתו ופעולה מתוך רצון לבסס את מעמדו על אף מצבי סיכון עבורו.

בית משפט קמא עמד בהחלטתו על הנתונים המבחינים בין המשיב לבין נאשם 2 שהועבר, בהסכמה, להמשך מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני. בעניין זה אני סבור כי אין לאבחן בין המשיב לאחיו- הנאשם 2 רק על בסיס חלקו של כל אחד מהם במעשי האלימות המיוחסים להם בכתב האישום, מקום בו כתב האישום מייחס לשניים מעשי סחיטה בכוח ובאיומים, בצוואת, כאשר בעוד שנאשם 2 אחז בסכין מול המתלון, היכה המשיב במתלון שלוש פעמים. אני סבור כי בעניינו של המשיב קיימים נתונים נוספים המעצימים את מסוכנותו ומצדיקים את דינו השונה בעניין אופן המעצר. בתוך כך יש לציין את עברו הפלילי של המשיב הכולל הרשעה משנת 2017 בגין עבירות של תגרה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפה הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש במזיד בגינה הושת על המשיב מאסר בפועל לתקופה של 4.5 חודשים. כמו כן התרשמותו של שירות המבחן בדבר דפוסי התנהגות אנטי סוציאליים מושרשים, העדר תובנה להשלכות התנהלותו וקושי בקבלת מרות וסמכות. כל אלה מלמדים שמסוכנותו הגבוהה של המשיב עולה ונלמדת הן מהמעשים החמורים המיוחסים לו בכתב האישום והן ממאפייני אישיותו והתנהגותו ומצירופם יחדיו.

ער אני לקושי שגילה בית משפט קמא בהחלטתו הנדונה, אלא שאני סבור כי שורת הנתונים בעניינו של המשיב, מצביעים על אי התאמתו להמשך מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני לפי שלא ניתן להניח במידה סבירה שחלופת מעצר זו תאיין את מסוכנותו. בבואי לבחון מסוכנותו של המשיב אל מול החלטת בית משפט קמא, מצאתי כי ראוי לציין תוך הדגשה רמת האלימות הקשה שנקט המשיב. אלימות זו, יש בה כדי להצביע על אישיותו של המשיב, אשר מצא לאיים ולסחוט את המתלון בסכסוך לא לו. רוצה לומר, כי מדובר באדם אלים, הנותן שירותיו האלימים לשם השגת הישגים לאחרים. עניין זה מצביע באופן מודגש על רף המסוכנות הגבוה של המשיב.

אני מוצא להתערב בהחלטת בית משפט קמא בקבעו כי המפקחים שהוצגו לפניו מתאימים למשימת הפיקוח וממילא אף אני נדרש לבחינת חלקה של ההחלטה בעניין זה הואיל ומצאתי כי חלופת מעצר בדרך של פיקוח אלקטרוני לא תהלו את מסוכנותו הגבוהה של המשיב. עם זאת אעיר כי לנוכח התרשמות שירות המבחן לפיה המשיב מתקשה לקבל מרות וסמכות, אני סבור כי החלטת בית משפט קמא לקתה בחסר משלא מצאה ליתן לנתון זה שבא מפיו של גורם מקצועי משקל משמעותי.

באשר להמלצת שירות המבחן. שירות המבחן הינו בבחינת כלי רב חשיבות הנתון בידי בית המשפט להגיע להחלטות מושכלות. אכן, המלצות התסקיר אינן חזות הכול, אלא שיש לתת להן משקל רב בבוא בית המשפט ליתן החלטה.



במקרה זה, לאחר שעיינתי בתסקירים אני סבור שיש לקבל ההמלצות בתסקירים.

אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

המזכירות תעביר החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ה' אדר תשפ"ג, 26 פברואר 2023, בהעדר
הצדדים.